

Ik ben niet af van het kostjes.
Ik ben niet Mark-Marie Huiberghet.
Welkom bij Mark-Marie en Afvinde Iets.
Hoeveel sterren geven wij?
Stripboeken.
We gaan er over stripboeken hebben, dat doen ze don't.
Ja, wat doe je er niet mee met een stripboek?
Dat is nog een best wel een moeilijke vraag.
Nou, ik weet het wel.
Ja, misschien is het eigenlijk een makkelijke vraag, zoals we kunnen.
Lezen?
Dat doe je niet mee.
Stripboeken?
Stripboeken?
We hebben...
De Beaumonde.
De Beaumonde, dat is weer eens wat anders.
Mogen we geen rode blad noemen van de Beaumonde?
Nee, ik snap het ook wel.
Blad weten.
Nee, het gaat er over veel meer dan opentjes.
Het gaat er eigenlijk over het hele leven.
Alles komt voorbij.
Oh, ze zijn ook alweer op pad geweest.
Ja, ze hebben het overgewezen.
Die opscheppaar hier achter het scherm.
Ja, achter het scherm, het rijlen en zeilen.
Wat we van uw geld doen.
Zo zou het eigenlijk moeten noemen.
Wat wij van uw geld allemaal doen.
Nou, ze gaan lunchen voornamelijk.
Ja, en ik denk ook naar lunches van producten.
Launches.
En ze maken foto's van zichzelf.
En ze zijn lekker druk bezig.
Heel fijn.
Een heel goed commentarek allemaal tegen.
We hebben natuurlijk een probleem.
We hebben een probleem.
En we hebben een suiker om.
En dat is het Van Gogh Museum.
Dat is heel nieuws.
Dat is superleuk.
Komen we zo ook nog op.

Ja, de rechtgemimmel uitleg je wie Van Gogh was en zo.

Ja.

Oh, jongen, dat gaan we helemaal uit die kaal.

Echt waarop?

Nou, als het nu alvast.

Nou, weet je dat het eindelijk is.

Dat deden ze vroeg op tv altijd.

Wacht, pen en papier.

Dat zijn ze altijd.

Nee, maar dan kon je mee doen met een spel.

Maar dan moet je een briefkaart sturen.

Want dat ging niet via internet.

Nee, dat hadden ze allemaal voor een eind gevoel.

Dus dan zeiden ze, pak nu alvast pen en papier, zeiden ze dan aan het begin van de uitzending, want direct gaan we een adres dingen, want daar moet je natuurlijk opsturen, dan moet je een briefkaart zijn, daar moet je je antwoord opsturen, ook voor de televisieënringen en zo.

Ja, dan gaan we ook nog met de kaarten.

Al met briefkaart nemen.

Daarom is Guus Oster ooit.

Eén jaar is het niet uitgereikt, omdat Guus Oster had gevrouwd, die had hij zelf allemaal briefkaarten gestuurd.

Of werken.

Ja, want het was allemaal dezelfde handschrift.

Ja.

En toen stond het ook allemaal naamens Guus Osterponte onder.

Ja, en ook was het een award met een T, dus nu wisten ze, ja, dat is gewoon het eentje, hoe te Guus zijn.

En toen had Guus voor zichzelf, de weekendquiz, had hij allemaal dingen, toen zijn ze er achtergekomen en zijn betrapt, niet het hele dag, maar ze zeggen wel van, dat is allemaal Guus zijn handschrift, en toen hebben ze er gewoon niet uitgegaan.

Ik zou toch van, voor de moeite zou ik hem dan wel de televisieëringen hebben gegeven.

Ik zeker niet.

Hoeveel briefkaarten je dan moet schrijven, ik denk dat in die tijd, weet ik veel, misschien wel duizenden mensen zo'n kaart stuurden, dus dan heeft hij in zijn eentje vijfduizend briefkaarten gestuurd.

Maar het was geen prijs voor ijvig?

Nee, maar gewoon van, als je het zo graag wil, Guus, dan krijg je hem gewoon voor ons.

Oh ja.

Misschien een kleinere, gewoon een klein beeldje.

Nee.

Ik niet zo'n hele grote ring, maar zo'n heel klein ring.

We gaan weer met een verjaardag.

Ja, bedankt.

Ja, bedankt.

Jij krijgt gewoon bijkedootje.

Nee, ik krijg gewoon niks, geen bijkedootje.

Ik krijg gewoon niks, Guus.

Nu kan je gewoon een site hekken.

En schande, dat krijg je, dat er over 20 jaar of 30 jaar, want het is lang geleden, 30 jaar nog steeds een van de oedelen in een podcast het over jaren heeft en zegt, toen had je gewoon het gefraudeerd.

En dat iemand anders zegt, van nou, voor de moeite had ik hem wel een heel klein ring gegeven.

Ja.

Maar goed, dat is Guus Oster.

Dat is niet het hoofd.

Daar kan hem misschien nog aankomen, vandaar we weten het niet.

We weten het niet.

Ja, eerst maar dat ze even naar onze ween hebben.

Hoe was jouw week?

Mijn week.

Nou, ik zit met een ethisch dilemma rondom het kijken naar First Dates.

Bij First Dates, kijk je dat wel eens?

Nee, niet meer.

Maar het gaat wel zo.

Ik zit er weer op de een of andere manier weer in en dan heb ik altijd twee momenten wel op dingen gaan voorspellen, gaan ze elkaar nog zien, want ze kunnen wel allebei ja zeggen, maar soms voel je al vanaf, dat wordt toch helemaal niks en dan ga ik ook proberen te voorspellen hoeveel date ze daarna nog hebben gehad.

En ik probeer altijd te schatten wie er gaat betalen en of ze gaan splitten.

En dan speelt zich dat alleen af, of kijk je in het stukje?

Nee, met de kinderen.

En dan komt dat kleine kistje met die rekening op tafel en dan ontstaat er altijd een hele heftige sfeer waar ik thuis ook echt best wel warm van krijg.

En dan denk ik, wat gaan ze nu doen?

En eigenlijk ben ik er nog steeds niet uit wat je zou moeten doen.

Want het gaat gewoon heel vaak niet goed.

Pakken en betalen.

Ja, dat vind ik dus eigenlijk ook, maar als je dat allebei doet, dan zit je weer met een probleem dat je allebei zegt, nee ik betaal, nee ik betaal, nee hoe kom je daar dan uit?

Ja, want dat vind ik, dat heb ik natuurlijk, mijn vader, die komt tot ruzie toe, kun je andere dingen betalen.

Ik wil het per se betalen.

Ja, bij ons ook maar wij niet al heel snel toe, maar gewoon ik heb het zoveel meer, maar ik moet ooms en tante zoveel moeilijk.

En dat dat altijd gedoe was.

Ja.

Dus ik denk altijd gewoon, ja, betalen.

Als je wat heel moeilijk gaat doen, ja, ik vind het eigenlijk ook, alleen wat er nu bijvoorbeeld weer gebeurde, was dat een man zei, ik betaal.

Toen zei die vrouw, we kunnen ook splitten, dat begrijp ik wel, want het is iets makkelijker dan meteen, oké, is goed, weet je wel, dan kan je even nog bewijzen voor de resten.

En toen zei die man, al wil je dat, oké, ja, dat is ook weer niet goed, eigenlijk.

Ja, maar dat vind ik wel.

Dat is zo ingewikkeld.

Maar dit laatste vind ik wel net goed.

Ja?

Ja, want dan kom je er toch uit.

Met lang leefde liefde ook altijd, ja, ik wil niet samen in een bed, zeg zo'n vrouw dan.

En dan zegt ze, man, ja, maar ik heb een hele moeilijke rug, nee, maar dan ga ik wel op de bank.

Ja.

Oké.

En dan vinden mensen, dan stond het, die man zegt, ja, oké, ga maar op de bank, ja, je hebt zelf gezegd, ik ga op de bank, ja, maar jij wil niet samenslaapen, ik maak mij niks uit, namelijk, er gebeurt niks, nachts, je ligt gewoon in een bed, van een niks aan de hout.

Ik wil ook iemand die je net kent, met allemaal camera's erbij samen in een bed te gaan liggen, gelijkbaar ook niet.

Nee, maar je ligt iedereen aan de eigen kant, het is een enorm breed bed.

Ja, maar je hoeft geen oogdicht natuurlijk, die nog.

Ik zou altijd zijn.

Ja, jij zou wel wel weg zijn.

Oh nee, ik zou echt.

Nou ja, ik vond dat, ik, ik, ik vond op zich, was het wel, is totaal legitiem dat die man zei, oké, dan splitten we, maar eigenlijk had haar hardheid een soort cadeautje gegeven. Bij wijze van dank je wel, maar ja, dan denk ik overzit ik te veel in een ouderwets manvrouw beeld vast.

Ja, daar zit je in, ja.

Ik heb een ouderwets man vaak opgevallen, er zit te veel in het manvrouw, want het was laatst ook, dan vond ik ook, nou ik weet niet of het laatst was, want wij kijken terug, dus ik weet niet, het roer om.

Ja, het roer om.

Ja, maar dat heb ik nog nooit, ik vertrek, maar dan van SBSS, maar dus.

Ja, het zelden net iets minder nauwkeur gemaakt vind ik zelf, maar goed, wel leuk om te zien.

Ja, wel lekker om te kijken.

Ja, en er was een vrouw en een man die ging naar Polen, die wilde naar Polen, nou dat vind ik al op zich al heel apart dat je denkt, dat je dat was de liefste droom.

Een grootste droom om in Polen te gaan wonen.

En wat gingen ze daar een genre dood beginnen?

In Polen, nee.

In Pols is genre dood.

Varkensboederij meer, in Polen denk ik altijd, dus alles niet, er ging geen varkensboederij, maar ze gingen wel, ze hadden twee huis laten bouwen naast elkaar, en het ene ging ze dan verhuren, het ander ging ze dan zelf in wonen.

En die vrouw, die bleef maar over, ja, nee, maar in Polen was ze in Polen zo fijn, de mannen zijn echt toch mannen daar, en die doen de deuren open voor je, en die helpen je, en die zijn galanten.

En die man zei ja, ik ben zo niet, en dan ging ze, ze hadden ze in Polen echt op een veld.

Ik weet niet of ze toen ze daar terechtkomen, ze hadden ze gewoon niet zo, ze hadden ze in een veld.

Ze moesten omhoog komen, ze zei, ik geef nou één keer mijn hand en hij liep er, en ze moesten alleen omhoog komen.

Ze zei ja, dat doet ze dus niet, dus toen liepen ze naar een gemeentehuis of zo, want ze moesten ergens iets regelen, want ze moesten ook in Polen, dus toen liepen ze zo naar dingen, en toen zei ze, al lopen naar die deur, ze zei ze, het zou leuk zijn als je nou één keer gewoon voor mij de deuren ophoudt.

Denk je, let it go.

Ja, of trouw me een pol.

Ja, of ja, we gaan in ieder geval niet daar een soort iets uithouden.

Dat gaat iemand helemaal nooit doen.

Ik konden wel schieten, ik denk hoezo.

Laatste was een stand-up comedian, een vrouw, die was lesbisch, en die zei, we gingen op reis, en ik zag met een vriendin, zag ik koffers inpakken, maar meer koffers dan zijn armen heeft.

En ze zei, ik ben, ik heb geen mannelijke gelandheid of zo, dus ik denk, hoe ga je dat allemaal tillen, want je hebt met twee armen en je bent drie koffers inpakken.

Ik hoop niet dat je vanuit gaat.

Dat weet ik al doen.

Wat zei die vriendin toen?

Die was wel vanuit gegaan.

Ja, die ging gewoon vanuit van, ja, ik kan gewoon pakken wat ik wil.

En de andere die teelde wel.

Het komt er wel.

Bizar.

Welke comedian was dat?

Ja, weet ik dus niet.

Niet Tic Notaro.

Nee, niet Tic Notaro.

Ik vind hem heel grappig.

Ja, die vind ik wel leuk, maar die heb ik ooit...

Heb je die meegemaakt?
Ja, die heb ik zeker.
Die heb ik in hand gegeven.
Of hoe je ervoudt.
Ze was een toemler.
O, wat leuk.
Ze speelde een toemler.
Ja, en toen die in kind wel adepteren, maar helemaal niet met haar kind kon spelen.
Dus het enige wat ze met haar kind deed, was heel de gezichtblazen.
Dus die ging zo tegen de kind in de gezichtblazen.
Dus de kind zat heel de tijd te denken, wat is dat voor een ramai?
Ze heeft in haar gezicht te blazen.
Ja, maar dat was dus haar spelen, was dat ze zo in haar gezicht te blazen elke keer.
En kreeg ze het kind toen geadepteerd?
Leuk je dat?
Ja, wat van die adoptiekantoor, dat heel leuk speel.
Very nice, how you blow in the face of the little child.
Dus toen...
Het is gelukt, ze heeft er twee.
Maar ik vind haar wel heel erg leuk.
Ja, ik vind haar heel grappig.
Ja, maar goed.
Dus ik weet nog steeds niet of je moet splitten betalen.
Beste is meteen die rekening pakken en verder helemaal nul compromis sluiten.
Of je nou een man of een vrouw bent.
En als iemand anders dan zegt, nee, nee, ik wil persinhuim doen.
En het ergste vind ik, allebei kijken naar...
dat kistje.
En dan niks doen.
Dat was zo goed in Triangle of Sadness.
Oh ja, wat gebeurt er?
Dat begint.
Oh, ik kom weer.
Ze doet net als ergens weer bezig is.
Ze doet net als ergens weer bezig is.
Ja, haar vriend.
En dan moet hij op een gegeven moment betalen.
Dat hebben ze dan later over.
En zegt ze, nee, maar ik was bezig.
En later komt er dan uit als ze zijn heen.
En natuurlijk had ik er wel wat door.
Ja, zij zat zo genaamd heel lang op haar telefoon.
Ja.
En toen net zolang tot hij die rekening kwam.

Ja, dat zijn hele...
Ja, daar kan je een halve film over maken.
Ja, toen had ik altijd denk...
En dan snap ik wel, als je...
Ik weet nog heel goed...
Daarom had ik nooit vergeten, dik van de tour een vriend voor mij.
Daar had ik gewoon geen geld gewoon.
Ik was vroeger, was ik echt arm.
Ja.
En dan wist ik nog gewoon...
In die blauwe broek zit nog een gulden gewoon.
Ja, je had gewoon...
Er zit gewoon nog een gulden in de broek.
En dan...
En toen, als we...
Hij werkte toen nog, hij had veel meer werk.
En dan...
Hij betaalde altijd alles.
Ja, dat is fijn.
Maar niet...
Dus ik ben altijd ook nu...
Ik vind het helemaal niet erg om te betalen.
Nee, ik vind het juist fijn.
Ja.
Tenminste...
Het voorkomt vervelende discussies.
Die mij veel geld waard zijn.
En ik vind het heel leuk om iemand anders ook iets te geven.
Ja.
Om daar niet...
Omdat ik toen vroeger...
Daar heb ik echt geleerd van hem.
Is er zo fijn als iemand dat doet voor je?
Ja, als je dat kan doen.
Als je dat kan doen.
Ja.
Als je dat kan doen.
Ja.
Als je dat kan doen.
Ja.
Dus met elkaar afspreken wie wat betaalt.
Nee, want dat zijn ook...
Dat was ook heel goed.
Dat was een stijl van in de vijftig.

Die man zei, zullen we splitten.
En toen zei die vrouw, dat vind ik iets voor jonge mensen.
En ik begreep wel wat ze bedoelden.
Ik ook.
Van mensen van hun leeftijd.
Kan je verwachten dat ze het wel net kunnen ophoesten, zeg maar.
Ja.
Maar dat was...
Dat gaf ook weer...
Oh, dat ging ook mee.
Ja.
Dat vind ik iets voor jonge mensen.
Dus eigenlijk zei ze van...
Betaan maar gewoon.
Betrag je nu als een soort kind van twintig.
Ja.
En betaan maar gewoon.
Ja, het is...
Zeg hoor, ik kan er maar een paar aan per week aan aangekomen.
Dan is er gewoon niets met taxen op.
Maar goed.
Een jouw week.
Als het helemaal valt.
Dit was allemaal jouw week in de dag.
Ja, dat was mijn week.
Nou, ik wil nog wel eventjes zeggen, want ik moest laatst...
Ik ben nog wel van het internet bestellen enzo.
Ja.
En toen was ik laatst...
Dan kan je altijd zeggen, ook wil het ergens ophalen.
Dat kan ook.
Dat vind ik heel fijn.
Als je ergens niet thuis komt, dan kan je het naar een ophal.
Ja.
De locatie enzo.
Ik had het op het hoofddoorplein bij een phonehuis.
Dat was hartstikke fijn.
Super fijn.
Maar op een of andere manier is het niet meer bij wat je kan kiezen.
Dus toen had ik meer dan te bak.
Ook op de hoofddoorplein.
Ja.
En die meneer kom ik halen.
Die zijn superleuk ook.

Maar daar was ik nooit geweest.
Nee.
Was ik wel eens in een blad gaan halen.
Maar ik wist niet dat zij ook ophalen.
Dus toen kwam ik daar.
Toen zei iemand, ik was iemand hier.
Die zei, oh, dat was zo leuk over jou.
Dus ik heel die podcast luistering ging het over de phonehuis.
Ja.
Maar dat was op dat dat altijd degene was waar we het op konden halen.
Ik vind het hier hartstikke fijn.
En het is ook zo.
Bij meer dan te bak, die mensen zijn hartstikke aardig.
En ik vind altijd als je dat doet.
Dat heb ik al eerder over gehad.
Dan moet je niet doen of het een vervelende na last is.
Nee.
Dan is het gewoon een deel van je winkel.
Want er is één onder de schoenlapper die ergens in de buurt zit.
Die doet het dan heel moeilijk.
Ja.
We hadden ook zo.
En die is ook nu weg.
Maar die was gewoon die schooltje ongeveer uit als je in een pakket kwam ophalen.
Ja.
Dat is niet handig.
Ja, plus je hebt een veel leuke leven en een leuke dag.
Als je ook een beetje vrolijk bent.
Dus die mensen zijn super vrolijk.
Dat wil je even zeggen.
En met de phonosie aan.
Ik hoop dat er meer dan te bak nu wel ook weer heeft geluisterd.
Ja, ik hoop wel.
Ik hoop dat het meer te bak heeft teruggegaan.
Ja.
En ook de phonehuis trouwens.
Voila.
En de phonehuis ook.
Want ja, het is echt fijn.
En dan wil ik nog zeggen dat ze willen allemaal auto's uit het centrum weeren in Amsterdam.
Dat vind ik een slecht idee.
Ik krijg geen auto's.
Dat kan mij niet zijn.
Want dan wordt er zo'n openbaar museum.

Ik vind het toerische nu al.
Dat ze niet op de grachten en zo.
Ja, en dan avonds is het uitgestorven.
Dus ik vind het gewoon leuker als er auto's rondrijden.
Auto nu vind ik, snap ik wel.
Maar auto weg vind ik ook altijd een beetje doodswort.
Ja, dat heb je natuurlijk eens van die steden als Venetia.
Nou ja, daar kan je niet auto rijden.
Maar dan wordt het een beetje inderdaad zo van trippeltrappel.
We lopen allemaal door het centrum.
En het is niet echt waar mensen wonen.
Want het is natuurlijk wel lastig ook als je er woont in een auto.
Waar moet je die dan laten?
Dat ze het bij ons voor de duur mee willen beginnen.
Ik wil gewoon wel met mijn dingen...
Met je autootje voor je huisje komen.
Ja, ja.
En ik heb hier opgeschreven wat is slagroom toch lekker.
Maar ik weet niet waar.
Ik denk dat het gewoon op je wati was.
Wat is slagroom toch lekker?
Ik denk dat slagroom had gegeten.
En dat je toen dacht, dit moet ik even noteren.
Dat moet ik echt zeggen in de week.
Of het was midden in de nacht dat je wakker werd.
Wat is slagroom toch lekker?
Dat is wel waar toch?
Of menen je het eigenlijk niet?
Het is zo fluffy en het romig.
Ik vind het slagroom toch lekker.
Laten we ons dat realiseren.
Ik vind slagroom uit zo'n spuit niet zo lekker.
Nee, maar dan heb ik het natuurlijk ook niet over.
Je had dan verse geslapen.
Vers met een handje, nu niet met een handje, met een klopje.
Met een mixer.
Dat is super lekker.
Ja, super lekker.
Goed dat het even genoemd wordt.
Ik kijk wel op de Instagram van Isabelle Rossellini.
Kijk je er wel eens op?
Ja, die volg ik, geloof ik.
Oh, die vind ik zo grappig.
Ze staat heel te zo met haar eigen hoofd zo voeren op en ik vind dat superleuk.

Maar omdat ze een beetje slechte selfies plaatsen of...

Ze maakt slechte filmpjes en zo, maar ze is helemaal geen eidelien filmster of zo.

Ik vind haar heel leuk, ze heeft ook een boersleven, heb ik het idee.

Dat ze heel te zo met boepen, met dingen in de wiers, nee maar in zo'n op zo'n boerderij, weet je dat toch?

Ja, niet een glammerleven, zeg maar.

Nee, geen glammerleven.

En ze wil ook laten zien van gewoon dat ze leuk met kippen en weet ik voor wat ze allemaal heeft en zo.

En ik vind haar heel grappig en ik vind...

En nog steeds ook heel mooi.

Ja, hartstikke mooi.

Maar daar is ze juist helemaal niet mee bezig.

Nee, ik zag dus in die film die ik vorige week noemde, de film over die Ezel, heeft toch heel veel in de komand.

Oh ja.

Daar zat ineens Isabelle Per in.

Oh ja?

Dat was heel raar.

Dus ja, twee uur lang zit je naar een Ezel te kijken en ineens komt Isabelle Per.

Of dat dit kan helemaal niet, wat doe ik zij hier nou weer?

He?

Is het echt?

Ja, ze stond gewoon de aftiteling.

Maar die heeft juist...

Die is een soort was-en-beeld geworden, zeg maar.

Oh ja?

Dus die heeft helemaal niet wat Isabelle Rossellini heeft, dat je denkt van I'm aging in a beautiful way.

Ja, graceful.

Had zij ook kunnen doen?

Ja.

Want het is nog steeds...

Maar dat is dan allemaal van een soort harde was geworden.

Ja, in El, wat ik een hele mooie film vind, ik wel met haar.

O, je hebt wel gezien trouwens, ja.

Nou, heb ik wel een goeie film.

Ja.

Dat is inderdaad een was-en-leinig.

Ja, en dat was altijd al van Porsche Line, maar nu is het zo van heel, ja, heel statisch.

Ja.

Dat vond ik wel een beetje jammer.

Maar goed, ze werden toch helemaal uitgespeeld door die Ezel, dus dat maakt niet uit.

Zij zou bijvoorbeeld niet zo mooi geschilderd kunnen worden door Vincent van Gogh.

Nee, dat zou ze ook helemaal niet willen, Isabelle Per.

Nou, ik denk het wel.

Ja, dat zou ze natuurlijk best willen.

Oh, dat is zo fijn als je gewoon...

Maar dat wil ze natuurlijk gewoon, dat die zo beroemd is, hè.

Ja.

Maar dat was je vroeger helemaal niet.

Wat zo leuk eraan is, dat er nu dus een podcast is over van Gogh en de weg naar wereldroem.

Ja, hartstikke leuk.

Ja, hartstikke leuk.

Die wordt gemaakt door Frank van der Lende, die jongen met het lange haar van de radio, om even een beeld te schetsen.

Ja.

En die gaat eigenlijk op zoek naar het antwoord op de vraag hoe Vincent van Gogh nou zo wereldberoemd heeft kunnen worden.

Ja, in zes afleveringen gaat hij dat op zoek.

Ja, vind ik wel een goed vraag.

Hij praat dus met, ja, die praat hij niet, eigenlijk met experts en zelf familieleden van Gogh.

Ik denk niet zijn eigen familieleden van Gogh.

Nee, ik denk niet van Frank van der Lende.

Nee.

En samen met hen ontraapt hij het verhaal eigenlijk.

Ja.

Hoe van Gogh na zijn sterven zo bekend is geworden.

En het gaat over trots.

Het gaat over triomf.

Ja.

Maar ook over twijfel en tegenslag.

Allemaal worden met een thee.

Gappig, hè.

Ja.

Ik denk dat Frank van der Lende dat misschien als Eeselsbruggetje ook heeft gebruikt.

Ja, ik vind het fascinerende kunstenaar ook.

Van Gogh.

En juist dit heb ik, daar heb ik niet zoveel over gehoord.

En ik weet zelf dat die broer, die was kunsthandelaar.

En die heeft geprobeerd om hem in de vijfde volkeren omhoog te zijn.

Ja.

Maar ik denk dat daar ook over zou gaan.

Ja, ik vind het wel interessant.

Over die hele familie.

Ja.

Ik vind het ook heel leuk.

Gaat luisteren.

We hebben ook een linkje.
Waar zou die staan?
Nou, drie keer raden.
Ik denk in show notes.
Ik denk het ook.
Dan kun je gewoon die hele podcast aanklikken en lekker naar geluisteren.
Ja.
Leuk.
En ik vind het leuk dat tussen onze podcast en de podcast over Gogh dat er een link is.
Dat vind ik ook leuk.
Dat we daar nu iets mee te maken hebben.
Ja, we zitten nu in de wereld van de wereld waarom de kunstenaars.
Doch?
Hebben we ons nu begrepen.
Ja.
Dat is hartstikke fijn.
En een Brabantse kunstenaar.
Is van Gogh Brabant?
Nou, dat mag ik wel hopen.
Oh, ja.
Wat dacht je dan?
Ik had eigenlijk geen idee.
Ik ken hem meer uit het Sfansperiode.
Allee.
En ik wist wel dat hij ook een Nederlandse connectie had.
Maar...
Ik ken hem meer uit zijn Fansperiode.
Allee.
Dat was een schirk en merk.
Maar goed, nu een hartstikke prima.
Dikke prima van nunen.
Ja.
Goed, dan zijn we nu bij het hoofdonderwerp.
Het heeft wel iets met van Gogh te maken.
Zeker.
Er is trouwens ook een stripboek over van Gogh.
Ja.
Van Barbara Stock.
Oh.
Stripboek.
Nou ja, zeg, Barbara Stock, dat weet je ook gewoon.
Dat is ook best wel van het werk van Barbara Stock.
Oh.
Ja, dat zijn dan, geloof ik, weer meer graphic novels.

Dat vind ik altijd een ingewikkeld verschil.
Is het ook maar van die kleine hokjes?
Het is wel met kleine hokjes.
Maar het is ook af en toe een pagina vullende tekening.
Oh, dat is echt de beste beefstraan.
Precies.
En echt met de grote penselen en zo.
Nou, ze heet volgens mij meer met een stift.
Denk zo, die ga ik echt mijn best op doen.
Kijk, het stomme is, ik hou dan van graphic novels.
Maar niet van stripboeken.
Nou, of niet heel erg, voor geweldig een kind was.
Maar ik wou best wel vaak een graphic novel, vind ik gewoon leuk.
Oh.
Maar dan denk ik, wat is eigenlijk het verschil aan?
En waarom het een wel en het ander eigenlijk niet?
Ja.
Het klinkt gewoon schiker.
Zoals de Romeinen al zijn.
Mensen op een en de...
Nou, beantwoord die vraag is, die je zelf stelt.
Ja, beantwoord hem zelf is.
Ik denk dat het klinkt gewoon schiker.
Het lijkt meer voor grote mensen.
En het is iets minder met Donald Duck.
Want daar ben ik wel op uitgestudeerd, gewoon nu in de leven.
Dat leest je maar niet meer.
Heb je die thuis nog?
Ja, we krijgen hem wel elke week.
Maar niet voor mij.
Ik kijk er nooit in.
Nee, maar ik hoor er wel veel over.
Want eigenlijk heeft Ben, die dus nu in de tweede zit,
als ze kennis uit de Donald Duck,
de Donald Duck leer je echt ontzettend veel van.
Grappig, hè?
Ja, dat is heel bizar.
Maar er is altijd van, waar heb je dat geleerd in de Donald Duck?
Ja, goed.
Maar ik was meer van de Tina en ook Jan Janss en de Kinderen.
Jan Janss en de Kinderen, ja.
Achter op de libel.
Ja, en ook gewoon die bundels, die albums.
En toevallig dit weekend heb ik Jan's in haar blootje gezien.

Oh?

Ja, Jan's naakt.

Dat werd ook gewoon getekend vroeger.

In een kwartet.

We waren in een restaurantje.

En ook met meneer Vinicius, de kinderen zaten te kwartetten.

En ineens kwam Janss naakt.

Naakt.

Ja, gewoon helemaal naakt.

Nou ja.

Ze mocht er echt wezen.

Eerlijk waar.

Jan Kruis...

Met die punneus.

Die punneus was een van de...

Ja, onrealistisch deel van haar lichaam eigenlijk.

Die punneus was heel gek.

Maar de rest van de lichaam was heel realistisch getekend.

Ja, echt uiterst realistisch.

Oh.

En Jan Kruis had echt een mooie vrouw van gemaakt.

Oh, grappig.

Mocht allemaal nog.

Ja.

Ik weet niet of je nu nog een naakte figuur uit een strip,
een kinderstrip zou mogen tekenen.

Ja, ik weet het toch.

Misschien vinden mensen dat toch moeilijk.

Jeroen Poep aan je schoen, dat was die...

Jeroentje?

Ja.

En dan had je Carlijn, katootje.

Met dat buikje, wat altijd zo...

Ja.

Ik moet ook altijd aan...

Als ik iemand buik een beetje zie, denk ik altijd aan katootje.

Oh, ja?

Ja.

Want dat was eigenlijk de eerste persoon van wie je de buik kon zien.

En jij?

Stripboeken geweest?

Stripboeken, ik vroeger las ik stripboeken.

Las ik wel.

En ik vond die ene shiwades, vond ik, heel opbindend.

Een stoerdes.
Ja.
Hoe heet het nou toch?
Niet blinda.
Met zo'n soort namen, in geval wel.
Maar er was...
Was daar een strip over?
Ja, het was een strip over een shiwades.
Met een heel strak pakje.
Oh.
En vrij een prominente grote borst, zeg maar.
Oh, ja.
En die ging dan...
Kinky shiwades.
Kinky shiwades, die ging dan de wereld...
Ja, waarom weet ik dit niet?
Die weet ik niet.
Ja, het was wel voor grote mensen of voor kinderen.
Nee, het was niet van zo'n...
Zal ik het toch even neerhoren?
Een seks...
Hoe heet ze?
Hier gaan we.
Tee van de Meulen.
Natasja.
Natasja.
Natasja.
Natasja.
Oh, wat gaat het gaan geven?
Even 11, kijken hoe ze eruitziet.
Oh, wat dan?
Stripboek Natasja.
Oh, holy shit.
Dat is een soort...
Adult 80.
Ja.
Maar dit is niet met...
Dit is geen seks stripboek of zo.
Nee, maar het is wel...
Ze heeft echt een hele korte rok, zeg maar.
Ja, het is gewoon...
Het is gewoon de vrouw van de wereld.
Kom op jongens.
Op Tatjana...

Tatjana Simic lijkt ze heel erg.
Nou...
Het is duit.
Nee, dat vind ik niet hoor.
De zwarte Witwe.
Dat is wel een heetje.
Ja, maar bij jou...
Maar dit is natuurlijk gewoon niet een...
Is het een duit?
Natasja.
Natasja luchtstoordes.
Ja, ik denk zo'n hele goede naam.
Want je hebt ook een grondstoordes.
Ja, dat is waar.
Luchtstoordes.
Ik vind het wel zinier.
Dat lijkt mij zo'n grootste luchtstelling als je dan benieuwd.
Ja, en jij bent grondstoordes.
Dat denk je.
Ja, maar dat is niks gewoon.
Nee.
Dan ben ik dierenverzorgd bij een leeghok.
Dat is gewoon niet...
Maar je krijgt wel het pakje.
Ja, maar jij mag nooit naar boven.
Nee, je zit vast achter een balie, waar mensen je uitgelden.
Elke keer zie je hem in die deur dicht gaan.
Vliegtuig, denk je.
Oh ja, ik ben grondstoordes.
We gaan nu naar Rio de Janeiro.
En dan zit jij daar aan de grond genaten.
En dan komen ze terug.
Helemaal donkerbruinen van de zon.
Die zijn ze het allemaal in elkaar gedaan.
En dan zit jij weer gewoon met je brood trommel.
Die zit je achter je balie.
Dat lijkt mij echt...
Je hebt wel nooit een jetlack.
Nou, maar dat houd je er graag voor over hebben.
Een heel klein voordeeltje.
Nee, zouden ze dat op de academie bepalen op een gegeven moment?
Dat zie je zo zien.
Je hebt meer grondmateriaal.
Dit is een beetje tindel.

Links en rechts zwijpen.
Dan zwijpen ze zo naar rechts.
Dan moet je zo...
Nee, nee.
Grond, grond, grond.
Lucht, lucht.
Oh, leuk, leuk, leuk.
En Natasja was dus een luchtstoordes.
Je maakt ook niks mee.
Je kan niet in het strip over een grondstoordes.
Nou ja, misschien wel.
Een hele existentialistisch...
Er zitten natuurlijk allemaal grondstoordessen.
Oh ja, we worden wel goed beluisterd door stoordessen.
Want we kregen ook veel berichten toen we hadden gezegd dat we gek waren op stoordessen.
Dus we zijn helemaal gek op grondstoordessen.
Maar we gunnen ze juist ook de lucht.
Ja.
Dan zijn ze hetzelfde helemaal niet willen.
Wel het een keuze is.
Als het een keuze is.
Als die vrij keuze is, moet je gewoon op de grond blijven zitten.
Maar als ze denken van die kunnen we echt de lucht niet insturen.
Dat is niet fijn.
Maar goed, dat was dus jouw lievelingsstrip.
Natasja.
Maar ook lukje luk.
Ja.
En als ik zijn open liet, maar dan open liks.
Ja.
Maar dan laat ze dus nooit die namen.
Nee, want die waren gewoon ingewikkeld.
Ik snap dat ook nog steeds niet.
Iets met een X.
Maakt mij niks aan.
Maar er is een leefzijd gekomen, toen vond ik het niks meer aan.
En daar kan je zich echt niet meer lezen.
Ik denk, 10 jaar geleden of zo.
Oh, dat is helemaal niet zo heel lang geleden.
Tot toen was je wel hartstikke volwassen, zeg maar.
Nou, hartstikke volwassen.
Nou, je bent nu.
Ik ben er geen...
Ja, het is goed met je.

In de vijftigste.
Laten we zeggen dat je vijftig bent.
20 jaar geleden was je 30.
Ik ben bijna 60.
Nou, dan was je 20 jaar geleden dus 40.
En toen stopten jouw interesse in stripboeken.
Nee, maar ik kan er gewoon echt...
Ik vind het helemaal niet echt mijn auto.
Maar soms als ik een leven...
Over dik 15 jaar ben ik 75.
Wat zijn overstellen, man?
En 15 jaar is zo gegaan.
Dat gaat hartstikke snel om.
En 75, dat vind ik echt gewoon...
Dat vind ik bijna...
Als je dan zegt dat mensen aan het applaudiseren...
Dat je dat gehaald hebt, zeg maar.
Mensen van vijftig, luisteren ook naar deze podcast.
Grondstjordessen van vijftig, luisteren naar deze podcast.
30, Grondstjordessen van vijftig.
Wel, denk ik.
Maar Grondstjordessen, wel ouder, denk je dan.
Luchtstjordessen, want het is heel zwaar.
Precies.
En voor je benen en zo.
Kan maar beter aan de grond blijven.
Ja, want het is echt...
Het is voor je gezondheid erover niet zo goed.
Maar rond je 40ste had je het gehad met stripplikken.
Ja, en toen kon ik ze gewoon helemaal niet meer.
Ook niet kleine, zo vier.
Nee, en vreemde kant.
Ik had ze gewoon niet lezen.
Ik vind het gewoon...
Ik heb het geduld er niet meer voor.
En ik vond het vroeger heel gek als mensen dat tegen mij zeiden van...
Nee, ik kan dan eigenlijk niet meer lezen.
Maar ik kan het ook echt niet meer lezen.
Nou, ik heb meer dat als ik dan dus een graphic novel zit te lezen.
Dan lees ik het echt.
Dus dan ga ik gewoon al die wolkjes achter elkaar lezen.
Maar ik denk nee, de bedoeling is nu...
Dat ik ook heel lang blijf kleven aan elk plaatje.
Want anders had ik die plaatjes niet bij hoefde kopen.

Want eigenlijk is het vrij dun boek natuurlijk.
Als je lezen tekstjes lezen, lezen ze een uur uit.
De Barbara Stock is wel snel uitgetekend natuurlijk.
Ik vind Barbara Stock wel heel erg leuk.
Dus dan lees ik zo'n boek zo snel.
En dan heb ik het eigenlijk in een uur uit.
En dan denk ik, dat was ook niet de bedoeling.
De bedoeling was dat je elk plaatje tot je nam.
En echt eventjes absorbeerden.
Barbara, die bij je binnen laat komen.
Precies, even hard binnen komen, dan weer door.
En dan weer het volgende plaatje.
Dus ik denk dat mijn efficiency niet geschikt is voor het lezen van stripboeken.
Nee, waarschijnlijk.
Want ik denk gewoon wat weinig tekst.
Ja.
En dat is natuurlijk ook zo.
Maar dat is ook helemaal niet de bedoeling.
Nee, dat is ook niet de bedoeling.
Dus het is wel lastig.
Ja, dat snap ik.
Ja, ik ben dus vroeger dus wel.
Maar nu niet meer.
Wat ik grappig vind, is dat mensen dus vroeger ook heel erg tegen stripboeken waren.
Dit is een beetje voor ons hier.
Dus een spotje dat ze dan zeggen van stripboeken, dat is zo slecht voor kinderen.
En dat is echt niet oké.
Maar het was een TikTok van toen.
Ja, ze dachten gewoon, dat het levensgevaarlijk was.
Ja, ze dachten dat het levensgevaarlijk was.
TikTok is wel echt een stuk gevaarlijker hoor.
Ik bedoel, ja, tuurlijk jong, met al die enge filmpjes over.
Ja, maar het is precies wat de tijden veranderen.
En dat gaat allemaal door.
Dus jij denkt dat TikTok een heel onschuldig medium is?
Nee, maar dat kinderen daar ook mee om kunnen gaan.
Die leren daar mee om gaan. Dit is de wereld.
Ja, dit is waar.
Nee, dat is waar.
Maar ik had laatst een stuk gelezen van Lena Bril.
Wat een goed stuk.
De dochter van Marten.
Oh, daarom weet je die naam nog.
Ik vind dat het zo goed.

Je had al die namen.
Leuke namen.
Ik vind dat Lena Bril.
Ja, dat zijn een beetje dezelfde soorten namen.
Je onthoudt die namen wel.
En die had trouwens TikTok op de telefoon gezet.
En dan krijg je meteen filmpjes bijvoorbeeld over hoe je heel erg radicaal moet afvallen.
Dat je denkt, ja, moet de kinderen dat allemaal zien?
Ik vind het eigenlijk helemaal niet zo'n goed idee.
Maar goed, TikTok is inderdaad de stripboek van nu.
Maar dan enger.
En van de Chinezen.
En proberen er weer het woorden omver te gooien.
Dat wordt deze stripboek ook niet vaak.
Ja, maar ik denk wel altijd dat ouders van nu vergeten hoe ze waren.
Nee, we krijgen dat elke keer natuurlijk weer.
Mijn kinderen krijgen waarschijnlijk kinderen die nog veel bizarder media tot zich nemen.
Die zitten de hele dag naar massa moorden te kijken of zo.
Bij wijze van entertainment.
Nou, waarschijnlijk.
Ja, ik zit even iets te denken wat nog enger is.
Nee, maar het rare is, en daarom is het ook zo goed.
Daar had ik wel een keer met Dijk Graaf.
Ja, Robert Dijk Graaf.
Robert Dijk Graaf, ja.
Grote wetenschapper.
Ja, grote wetenschapper.
En ik had een gesprek over.
Gewoon in jouw salon.
Gewoon in jouw wetenschappelijke salon.
Ja, zeker, ja.
En toen zei ik tegen Robert, zeg Robert even, moet je eens luisteren.
Ik zeg, het gaat natuurlijk altijd over de vragen die je kan stellen.
Het gaat niet over de antwoorden.
Het gaat over dat je vragen kan stellen die niemand zich nog afvraagt.
Ja.
En dat is nu ook zo met dingen die er gaan komen.
Je weet het gewoon niet.
Dat kan je niet voorstellen.
Nee.
Niemand had geweten 20 jaar geleden dat wij hier met onze telefoons en dat er alles op was.
Dat vinden we nu al heel cool, maar er is natuurlijk nog iets veel coolers.
Er is nog iets veel coolers wat er aangekomen.
De andere auto.

De auto.

Klubbing ook geen idee van, die zat elk dier ongeveer bij de wereld,
hij doet zeggen dat de wereld nooit metzelf zou zijn.

En dat bleef de wereld toch gewoon hetzelfde.

Die is nu gewoon heel erg druk met een drone.

Ja, maar dat is dan nu weer...

Altijd.

Ja.

Of dat met die teksten en zo.

Dus allemaal dingen die we onszelf nu niet voor kunnen stellen die gaan komen.

Die gaan we er nog aan.

En die zijn er ook heel eng.

En die zijn ook geweldig.

Ja.

Ik ben helemaal geen basher van de moderne tijd.

Dus ik denk altijd, we leren daar wel mee omgaan.

Ik hoop het.

Stripboeken.

Vrolijk hè.

Stripboeken.

Hoeveel sterren geef jij?

Stripboeken.

Vier.

Avondkortjes.

Hartstikke veel sterren.

Ja, net geen vijf, maar gewoon vier.

Ja.

Ja, vier is geen vijf.

Nee, dat wilden we ook even bijtellen.

Voor de mensen die niet kunnen stellen.

Stok als ze luisteren.

Het heeft niets wat jouw kundens maken.

Jouw dout.

Jouw dout en Barbara Stok.

Zeker.

Lene Bril.

Het heeft ook nu zo'n hele lekkere, dikke verzameldbundel.

Barbara Stok.

Leuk.

Van echt tippen.

Ja, dus het zegt niet van strips houden.

Ja, wat ik wil zeggen.

Barbara, dat zegt natuurlijk helemaal niks over jou.

Want ik weet ook niet hoe je je tekent.

Natasje de luchtstuur des.
Ja.
Ja.
En don't bash Natasje de luchtstuur des.
Ja.
Die Duitse stuur des.
Ik geef, ja, ik heb dus niks met mij.
Ik vind het fijn dat andere mensen wat genieten.
Maar daar ga ik geen server geven.
Voor jezelf?
Ja, dan kan je alles wel.
Ik moet echt vanaf mezelf praten deze keer.
Dat vind ik moeilijk om mezelf ruimte in te nemen.
Maar ik doe toch en ik geef het één ster.
Weinig.
Nou ja, dat kan.
Ja, het mag.
Het is echt vanaf mezelf.
Maar het mag zeker blijven bestaan.
Iedereen moet zich vooral inderdaad...
Gewoon vrij voelen om strips te lezen.
Ja, zeker.
Dat is wel heel mooi.
Daar gaan we naar de boom monden.
En in de boom monden is deze maand denk ik.
Ja, ik denk het.
Een groot artikel met Sylvia Geersen.
Wie is dat ook alweer?
Dat is die vrouw die nu met de bachelorette was.
Ik zal even een foto laten zien, maar dan weet je het wel weer.
Er staat eerst een groot stuk over Dancing Queen van Willem-Alexander.
Dat zijn allemaal een dansenwagen daar op de ding.
Daar hebben ze foto's van.
Ik vind zelfs die letstiepe helemaal niet mooi.
Ik denk dat dat 70's bedoeld is of zo.
Ja, maar een beetje van Chantal en Code.
Die heeft het wel een klein beetje altijd.
Heeft die ook dat lettertje?
Ja, die heeft altijd een beetje rare typische letterfonds.
Maar deze gaat dan over dat zij zo'n losse heupen heeft.
Maxima dan kan wel dansen.
Ja, en dat die anderen dan mee moeten.
En er is eigenlijk niks zo erg dan met de camera erop te moeten dansen.
Ik zou dat verschrikkel opvinden.

Je weet dat het nooit meer gaat weg.
En dit blijft één wicht te zien.
Dat is heel, heel zwaar.
Maar goed, daar hadden ze dan even een ding over.
Nou prima, want Maxima kan ook goed dansen.
En ze vragen aan wat ze heeft meegenaan met de bachelorette die Sylvia Geertsen.
En dan zeggen ze wat je meteen enthousiast toen je gevraagd werd.
Ik zal ook even zeggen wie dat vraagt.
Dat vind ik ook altijd belangrijk.
Sandra Tembrink is dit.
Sandra Tembrink.
De zus van Robert Tembrink.
Dochter.
God weet.
En die zegt wat je meteen enthousiast toen je gevraagd werd voor de bachelorette.
En dan zegt Sylvia Geertsen.
Ze zegt nee, met date heb ik geen ervaring.
En hoe zou ik het moeten met mijn arm?
Daar zitten gigantische lidtekens.
Hoe kan ik de vingers...
En ook kan ik de vingers van mijn linker hand niet goed sprijden.
Dat zou heel Nederland te zien krijgen.
En dan krijg je vragen.
Dacht ik, dat wist ik helemaal niet van haar.
Heb je een ongeluk gehad?
Nee.
Nu blijkt dus dat zij een hele nare relatie had met iemand.
En die heeft haar een keer geduwd in glas.
En toen ze je laat armen.
Hartstikke zielig.
Maar dat vind ik zo erg dat je daar dan nog...
Terwijl mensen zien dat waarschijnlijk niet eens.
Maar ja, ik snap wel dat je heel zelfbewust over bent.
Ja.
En dan zegt ze, op een gegeven moment, een man moet een aanvulling zijn.
Geen invulling.
Dat is waar.
Ik vind ik ook een goeie.
Maar dan zegt ze ook, en dan vind ik dan weer, denk ik...
Oeh, dat is een gevaarlijk standpunt.
Sylvia, let nou op.
Zegt ze, want dan vraagt...
Sandra Timbrink.
Want ik ben aan, natuurlijk.

Ik heb aan het verhaal.
Ik kan weer vergeten, Sandra.
Tenbrink wel, maar Sandra kan weer vergeten.
Bevrouw Timbrink, die zegt, wat voor man past bij de Sylvia van 2023?
Wat zult het ook in deze tijd brengen?
Ja, heel goed.
Ja, niet iets van vorig jaar.
Nee.
Ik is ook een actieve man die me met respect behandelt.
Maar ook een sterke man.
Een echte man.
Die me op mijn plek kan zetten.
Oh ja, dat weten die mensen altijd.
Waarom?
In tegengas geven enzo.
Waarom moet iemand je op je plek zetten de hele tijd?
Ongelooflijk.
Ik noem het ouderwet, maar ik zie een man als hoofd van de familie.
Ik wil een man van wie ik ontzacht voel.
Nogos en onverzorgde handen en tanden.
Maar waarom...
Onverzorgde handen.
De rest mag gewoon helemaal...
Ja, er mag veel meer poep zitten.
Onverzorgde handen en de tanden.
Die moeten oké zijn.
Maar waarom moet je toch op je plek worden gezet?
Ja, wil ze er dan achter een soort aangediregeerd worden ofzo?
Ik begrijp toch wel een hele carrière en alles.
Bij het lange leven, de liefde zie je dat ook wel vaak.
Ja, ik zoek een man eigenlijk in je tegengas.
Naar tegengas vind ik dat nog.
Maar op mijn plek zetten, dat vind ik gewoon...
Ga je zelf lekker op je plek zetten.
Je kent je plek toch wel?
Ja, of niet.
En ben je toch blij mee?
Maar je laat toch niet iemand...
Heel vreemd.
Ja, goed.
Misschien trekt ze er echt, hoorden ze mannen mee aan.
En dan staat er een groot interview in met Willy Wartaal.
Ja, die heet tegenwoordig...
WIWA?

WIWA?

Ja, hij heet nu WIWA.

Want hij zat bij Arjen Lubach en vertelde...

...ie dat hij het eigenlijk een beetje in de kinderachtige naam vond, Willy Wartaal.

En WIWA niet?

Nee, WIWA vraagt jou.

Nee, volgens mij vond hij WIWA.

Prima, maar erkendelijk wordt hij in de Bommonde nog steeds aangesproken...

...met Willy en Wartaal.

Zeker.

Ja.

En die zegt op een gegeven moment...

...wanneer zij je voor het laatst sorry vraagt.

Zal dat vragen?

Nee, nee, dit is vleer Baxmeer.

Oh ja, nee, vleer Baxmeyer.

Ja, die schrijft voor veel glossy's en zo.

Die naam kom ik heel vaak tegen.

Oh, mij ja, dat zet ik niet tussen.

Ja, denk ik ook.

Waar ken je?

Nee, ik ken niet, maar ik ken gewoon haar naam.

Dat is alles voor die bladen schrijft.

Je hebt allemaal vrouwen naam in je hoofd zitten.

Ja, jongen, dat was helemaal vol.

Ja.

In de oude telefoonnummers.

Vrouwen naam in oude telefoonnummers.

Maar dan zegt dus...

Jezus.

Kijk, dat is net als met radio-gitsen.

Vroeger hadden wij een radio-gits, tv-gits...

...en een keekje wat daar vanavond was.

En dan leg je weg en denk je...

Wat was er nou vanavond?

En ik denk dat ik wel honderd keer op een dag...

Ik heb nu geen radio-gits meer.

Maar vroeger, dan keek ik honderd keer op een dag...

...en ik was neer en ik was vergeten.

Nee, dat is waar.

Het was een hele moeilijke media.

Ja, maar vleer.

Vleer vraagt dan...

Wanneer zei je voor het laatst sorry, Willy?

Waar?

Wie?

Ja.

En dan zegt hij mijn vriendin.

Zegt dat ik te veel sorry zeg.

Oh.

En dat mijn sorry's daardoor niks waard zijn.

Oh ja, ja.

Dat kan.

Ik heb wel een moment om even bij jezelf na te denken...

...of je goed bezig bent.

Nou, ik denk dat ik dat ook wel doe.

Want hij heeft dus echt gewoon zich gerealiseerd.

Toch?

Nee, hij zegt...

Ik heb geen moeite meer toegeven als ik fout zit.

In het verkeerd heb ik gezien of wat anders had moeten doen.

Dus ik zou het niet weten.

En dan zegt hij...

Ja, mijn vriendin zegt dat ik te veel sorry zeg.

Dus hij blijft gewoon te veel sorry zeggen.

Ja.

Een afwijking.

En dan zegt...

En dan zegt Fleur Baksmeier.

Die zegt...

Geloof je in een leven naar de dood?

Wow, een lekkere overgang.

Ja, maar dat is precies de overgang.

Want het zit er niks tussen.

En dan zegt hij...

Nee, als ik een mier tussen mijn vingers platvrijf...

Nou, dat vind ik zo...

Doet hij dat vaak?

Ik denk niet dat Beetje gaat nog ergens naartoe.

Maar ik vind gewoon...

Hoe zou je dat doen?

Het idee van...

Als ik een mier...

Dat is echt gries.

Ja, dat vind ik zo...

Ik vind ook zo...

Onaardig.

Onaardig.

Ja.
Kijk, dat je erop gaat staan, denk ik.
Ja, prongelijk.
Ja, of prongelijk.
Of beetje prongelijk.
Maar zeg je even sorry.
Dat had hij meer, ja.
Dat heb ik wel eerder gehoord van jouw WIWA.
Ja, dan had hij al platgevreven.
Maar ik vond het zo...
Platvrijf.
Ik kom er open van die viermierprut uit ook.
Nee, maar dat...
Nee, je vind het gewoon onmenselijk.
Ik vind het gewoon onmierelijk.
Oh ja, het is onweestelijk.
Het is helemaal niet oké.
Het is echt niet oké, WIWA.
Dus ik vind het ook niet oké.
Nee, want jij was aan die voorstelling van WIWA geweest, toch?
Ja.
Ja, ik vond het...
Een...
Oeps.
Zeven.
Oh, vond ik het.
Ja, ik vind het altijd heel moeilijk om een voorstelling echt zo in één keer.
Weet je wel.
Ik vind het ook netielig in de krant als voorstelling het sterk krijgen.
Ja.
Nee, want als het één sterk heeft, krijg ik het lezen.
Drie sterren lezen ik de recentie niet.
Nee, bijna alles krijgt drie sterren.
Dat is heel saai.
Ja, dat is heel vaak makkelijk.
Ja, ik denk dat het niet heel slecht is.
Het twee is echt wel...
Dus een vier is wel weer...
Dus een geveur drie.
Ja.
Ja, dus ik...
Maar ik was wel naar een hele vroege try-out, moet ik er even bij zeggen.
Ik was echt gewoon meteen erheen gegaan.
Maar toch een zeven.

Nou ja, voor een vroege try-out vond ik het wel een zeven.
Hij heeft wel een aangrijpend verhaal.
Maar het was echt nog wel een try-out.
Ja, precies.
Nou, heel goed.
Nou, we wensen hem heel veel succes.
Ja, ik hoop dat hij geen mieren meer in zijn vingers platvraagt.
Nee.
Dat deed hij niet tijdens de voorstelling trouwens.
Nee.
Dat vind je altijd niet zeer.
Het meest wel heel fijn is als je naar het theater gaat...
Ja, dat je goede onderbroek hebt.
Precies, dat je gewoon lekker zit in je onderbroek.
Dat hij ook ademt enzo.
Ja.
En je hebt dus een heleboel onderbroken en ook heleboel andere dingen van Bamigo.
Bamigo, zeker.
Bamigo.
En het is een beetje het kledingmerk van de toekomst.
Ja, en ook wel eigenlijk van nu.
Ze hebben boven en onderkleding.
Dat is een superbovenkleding.
Kortom, ze hebben iets te veel bovenkleding.
Dus hier proberen ze nou te verkopen.
En dat is gemaakt van bambo.
En bambo is de meest zachte stof verkrijgbaar.
Dat is niet.
En dat zorgt voor geweldig comfort.
Oké.
En het is absorberend en adem.
En daarom blijft je de hele dag dus fris.
Ja, ook als je urenlang in het theater zit.
Ja.
Hartstikke handig.
Je hebt ook nog de bambo essentials.
Dat zijn allemaal van die dingen die je eigenlijk altijd in je kast moet hebben.
Oh ja.
Onder shirts, bovenkleding, trouwje, polo's, loungewear, boxershorts.
Dat is natuurlijk heel bekend meegevoordigd.
Met de boxershorts.
Ja, en het is fijn dat je dat inderdaad goed in je kast hebt.
Want dan kan je eigenlijk altijd wel...
Grijp je nooit mee?

Ja, dat is heel erg fijn.
En ze hebben wel 15.000 beoordelingen.
Veel.
En dan gemiddeld krijgen ze...
Ja, ik wou zeggen raad is, maar dan weet je...
Dat staat op een blaadje.
9,2.
Dat is een heel hoog cijfer.
Dat is superwereld.
Dat is altijd van iemand die ze te zuren.
En 9,2 is echt op 15.000.
Vind ik veel.
Vind ik ook een heel hoog cijfer.
Ja.
Nou, als je dat nou ook wilt bestellen...
Of bijvoorbeeld voor je man een frispaar boxershorts wil kopen.
Dat is ook leuk.
Dan hebben wij een kortingscode.
Hoera.
En dat is MMA20.
MMA20.
En dan krijg je 20% kenniswaakenskorting op de eerste bestelling.
www.bamigo.com.
Gebruik MMA20.
En nou ja, je wil nooit meer iets anders.
Nee, dat is wel zo.
Je wil gewoon nooit meer iets anders.
En dan gaan we naar het probleem.
Komt-ie.
Ik ben er bij toeval achter gekomen...
Dat een vriendin van mij de sieraden die ik haar cadeau gegeven heb...
Op een online platform verkoopt.
Laat zij ze nog hoe blij ze was met de sieraden...
En dat ze ze vaak draagt.
Dit zij ze zonder dat ik haar ernaar vroeg...
En toen ik nog niet wist dat zij de sieraden te koop aanbiedt.
Aan de ene kant denk ik, gegeven is gegeven...
En ze mag ermee doen wat ze wil.
Maar het voelt toch naar.
Ik had liever niet gezien dat het te koop staat...
Want nu bekijk ik haar met andere ogen en dat wil ik helemaal niet.
We kennen elkaar al heel lang...
En ze had gewoon kunnen zeggen dat ze het lief vindt...
Maar dat het niet haar smaak is.

Sieradengeven is heel persoonlijk...
En ik dacht haar smaak te kennen...
Maar dat blijkt niet zo te zijn.
Ik heb er in ieder geval van geleerd...
Geen sieradenmerker de auto te geven.
Zal ik haar vertellen dat ik weet dat ze de sieraden doorverkoopt?
Of zal ik doen alsof ik het niet weet?
Ja, dat is wel pijnlijk.
Ja.
Ja, dat is echt...
Ja, ik vind het wel...
Gewaagd ook van die vriendin...
Dat ze dat op een online platform te koop gaan zetten...
En ondertussen gaat zeggen...
Ik gedraag ze heel erg veel.
Waarom zou ze dat nou zeggen?
Ja, waarom zou je dat doen?
Dan zou ik op se minst niet zeggen...
Ik draag ze heel erg veel.
Nee, en als ze niet naar gevraagd wordt ook...
Zou ik het gewoon helemaal verzwaaaien?
Ja.
Ja, ik vind het wel moeilijk...
Want ja, natuurlijk ga je die vriendin nooit meer sieraden cadeaux geven.
Dat lijkt me voorzichtsbekeken.
Maar ik denk dat ik het niet zou zeggen.
Maar het is natuurlijk wel...
You can't unsee it.
Ik bedoel...
Nee.
Je gaat bij die vriendin nu toch een beetje een moeilijk gevoel krijgen.
Even los van wat voor cadeautjes je de rest van de leven gaat geven.
Ja.
Het is gewoon...
Het is gewoon een beetje maf.
Ja, het is volgens mij...
Nou, volgens mij hebben we het al eerder over hebben gehad...
Dat het moeilijkste in het leven is...
Om echt te begrijpen dat iemand anders, anders denkt dan jij.
Ja.
Want zij zegt ook...
Of dit, of dit, ik zou dit niet doen.
Nee, dat doet ze dus niet.
Maar dat is omdat zij in haar hoofd...

Om het totaal andere manier denkt.
Dus hoe het in haar hoofd gaat, kan je nooit navoelen.
Dus eigenlijk probeer dat te begrijpen.
Dat zij gewoon echt anders in elkaar zit.
Dat het niks persoonlijk is naar jou.
Toen ze probeert jou zelfs door te zeggen...
Want je zou kunnen denken, gewoon onsympathiek dat ze nog zegt.
Nee, ik draag ze heel veel.
Maar het is waarschijnlijk vanuit haar juist wel sympathiek bedoeld.
Ja, dat ze wil laten merken.
Ik vond het echt leuk.
Want je gaat natuurlijk ook tegen iemand zeggen...
O, trouwens, by the way...
Die zienraad die ik voor jou heb gekregen...
Die heb ik allemaal verkocht.
Ik ga haar bijna niet kwijt, maar ik probeer ze echt aan de man te brengen.
Dat ga je niet zeggen.
Nee, dat ga je gewoon echt helemaal nooit.
Dus als je dat indenkt...
Dat zou je ook niet fijn vinden.
Natuurlijk had zij kunnen zeggen van...
Dit is ook wel moeilijk, hoor.
Ik zou willen ruilen.
Ik denk ook moeilijk.
En zij denkt waarschijnlijk dat je dat niet opvalt.
Dat zij dat ergens aan het verkopen is.
Dus ik zou het laten gaan.
En ik zou het ook echt bewust laten gaan.
Dat je probeert om...
Dit te deleteen.
Dat is ook helemaal niet nodig.
Want zij probeert echt het beste.
Ze probeert niet bewust te liegen tegen jou.
Ze probeert niet om...
Het is niks met stiekem te maken.
Het heeft te maken met...
Dat zij het ongemakkelijk vindt.
Om te zeggen van ik vond ze niet zo mooi.
Dat kan zij bijna niet.
Ze had ze niet hoeven te verkopen natuurlijk.
Ze had ze ook gewoon in een laadje kunnen leggen.
Ja, maar dat heeft ze niet voor gekozen.
Dat heeft ze gekozen om het te verkopen.
En je hebt het gegeven.

Ja, dat is waar.
Het is haar ding.
Zij mag ermee doen wat ze wil.
Dus je moet het laten gaan.
Want anders word je er heel ongelukkig van.
En dan gaat die vriendschap een beetje afpellen.
Ja, en als je er nou achter komt...
Dan kan ik niet.
Het blijft er zo in staan.
Dan moet je het zeggen.
Dan moet je zeggen...
Ja, maar dan heeft de vriendschap, denk ik, ook...
Dat maakt het moeilijk.
En weet dat als je helemaal iets zegt, kan het niet meer terug.
Dus als je het...
Ik zou het laten gaan.
Ja.
Ik vind het van die vriendin...
wel een beetje dom.
Dat is zo...
opwisselig.
Ik denk voor een marktplaats of zo.
Ik bedoel...
Koek, Koek.
Denk er even over na.
Onder je eigen naam.
Want daar had zij die sieraden ook gekocht voor haar.
Of via Instagram of zo.
Ik heb nu een winkel.
Ze zitten in de loop.
Ze zitten in de loop.
Ze zitten in de loop.
Nou, dat kan je ook doen.
Een biding uitbrengen op even die sieraden.
En dan...
Hey, ik ben het.
Hebben jij dat?
Wat?
Oh, verkoop je je sieraden?
Heden had ik aan jou gegeven.
Dan kan je een soort van spontane...
Of je moeder het laten doen.
Dus nog je mener.
Dan gaat die moeder...

Of gaat ze het niet dovertellen, ja.
Ja, die komt het dan halen op een dag.
En dan geef je die sieraden weer.
En dan zeg je van, ik had het maar plaats gevonden.
Nee, maar ik zou...
Nee, dat hoeft wel me niet.
Dat hoeft wel me niet.
Nee, maar ik zou het laten gaan.
Echt waar.
Daar doe je zelf een groot plezier mee.
En de neel van niet gaan benoemen.
Niet gaan benoemen.
En ook niet persoonlijk nemen.
Dat ze dat deed.
Want het heeft met jou niks te maken.
Maar gewoon.
Het kan haar smaak niet zijn.
En ze vindt dat moeilijk om te zeggen.
Dus ga dan uit van een positiever.
Ja.
Dat het meer was uit een soort beleefdheid.
Precies.
Ja.
Dat is ook zonder.
En laat het geen vrat in je hoofd worden.
Zeker.
Laat het geen vrat in je hoofd worden.
Dat is sowieso een afrader.
Nou, heel veel succes.
Dat is wel gelooflijk.
Ja.
En ik ga even bieden.
Ik ga even kijken waar die sieraden uit staan.
Ja, wat ook zo benieuwd.
Sieraden ook.
Het is een zetje.
Ja.
Ja.
Die aardig.
Ja.
Zeker.
Die amant.
Echt goud.
Ja.

Ja.
Ja.
Ja.
Ja.
Ja.
Echt goud.
Ja.
Leuk.
Nee, wel grappig.
Ja.
Op mond en platform.
Veel succes ermee.
Wij zijn woensdag gewoon weer bij Podimo.
Ja.
Dan praten we verder.
Ja.
Dan praten we verder.
En dan zien we elkaar volgende week weer.
Tot dan.
Tot dan.
Echt goud.